

tioneret ved Den, og da skulde Mindretallet være af den Formening, at et Krigsskib med militær Besætning er mange Gange at foretrække for den Ordning, Lovforslaget indeholder. Ikke alene vil et Krigsskib som saadant med det danske Flag gjøre en anderledes Opagt og i en meget folbigere Grad repræsentere Danmark, idet et Skib, som stadig færdes i de Farvande, viser sig for hele Verden, medens Soldaterne paa Den stadig ere skjulte. Ingen tænker paa, at der er danske Soldater, ikke at tale om, at Skibet ved sin større Bevægelighed, naar det har en lille Landgangsstyrke ombord, i paakommende Tilfælde anderledes kan være istand til at forebygge Uorden; naturligvis maatte der være en Slags Bæbning paa Den til at holde Styr til dagligdags. Ved Siden af, hvad jeg har anført, maa der lægges Mærke til, at det jo ingenlunde er en stor Befolkning, der opholder sig paa de Øer. Indbefattet det Hele, er der vel godt og vel en Snæs Tusind, men de kunne dog ikke Alle henregnes til en Befolkning, som kan komme i Oprør; Børn og mange Andre tælles jo med, som paa ingen Maade kunne blive Oprørere, altsaa de, der virkelig kunne befrygtes at stifte Uro, ere egentlig kun Arbeiderne, og de ere et meget indskrænket Antal i Forhold til Øernes Befolkning. Altsaa, ogsaa set derfra maa det findes at være en usforholdsmæssig Befolkning for at tilveiebringe Orden paa en saadan Ø med en saa lille Befolkning. Mindretallet maa tilraade at Intet bliver slaat fast for nærværende Tid, men at man ser Tiden an, til vi se, om ellers Befolkningen gennem Kolonialraadene virkelig vil og kan gjøre Noget til Øernes Ophjælpning, baade i aandelig og materiel Henseende. Viser det sig, at de hviere kunne eller ville, er der naturligvis intet andet Raad, end at den Frihed, de have faaet ved Kolonialloven, maa betages dem, men det kan dog nok være, at ved de forandrede Forhold kan der ogsaa blive Forandringer i Anstuelserne. Vi kunne jo ikke være blinde for, at det er et meget indskrænket Antal Personer, som egentlig hjælpe til ved Valget af Kolonialraadene og sætte de Mænd ind i Kolonialbestyrelsen, som skulle give Raad i Henseende til de Foranstaltninger, der skulle foretages. Der kunde dog være Mulighed for, at et af de allervæsentligste Midler vilde være, at vi gaae Øernes Befolkning udvidet Valgret. Det er slet ikke værd at kisse saa stærkt derad, fordi det er Negre der er Tale om. Det er Negre, der regieres af Negre, nogle af dem ere hvide og nogle sorte; det kan gjere være, at de sorte kunne være lige saa kloge som de hvide, og de hvide lige saa kloge som de sorte; men for den menneskelige Betragtning maa det altid være en Feil at sætte de Saa til at regjere over de Mange, forsaavidt Forholdene ere saaledes, at det kan være anderledes. Men i alt Fald forekommer det mig, at det, at Plantageeierne eller Plantagebrugerne,

hvilke det nu er, ere udrustede med en Valgret, som falder sammen med deres egne økonomiske Interesser i den Grad, at de tilfidesætte alle andre Hensyn, maa dog findes urigtigt, og det maa gjælde, at flere, enten det nu er Engelskmænd eller Amerikanere eller hvemsomhelst, der bruge eller besidde Plantagerne, bruge dem for Pengefordelens Skyld, og at intet Andet er Noget for dem uden Penge, og de maa jo uden Tvivl afgive en stor Del af de Valgere, som have Valgret paa Øerne. Dette er imidlertid naturligvis Forhold, som jeg er meget lidt kjendt med, men det er Noget, som udgaar af en almindelig Betragtning, saavidt man kan danne sig en Betragtning af slige Forhold. Dersom vi ville lægge nogen Vægt paa den Kommissionsbetænkning, som Lebsager Forslaget, maa vi efter Mindretallets Formening dømmes meget mildt om Urolighederne derovre, da de ere fremfaldte ved en meget daarlig Behandling, en slet Betragtning af Negerne som Mennesker, og at Arbeidsgiverne saa yderligtgaaende som muligt have taget Hensyn til deres egen økonomiske Stilling og tilfidesat alle andre Hensyn i en meget væsentlig Grad, ja, i en saa væsentlig Grad, at det ikke er til at undre sig over, at en meget udbredt Misfornøielse er kommen tilstede, hvilken Misfornøielse ikke mindst har fundet Næring derved, at Planterne, Brugere af Sukkerplantagerne, endog have forholdt Arbeiderne at gaa af Tjenesten. Det fremgaar jo ligesom af, hvad der her siges, at Arbeidsgiverne saa vidt som muligt have undgaaet at lade Arbeiderne komme til at stifte Plads, ligesom det ogsaa tydelig fremgaar heraf, at, naar de først havde faaet opsat en fast Kontrakt, saa have Arbeiderne faaet en meget daarlig Behandling, ja Mindretallet maa endog gjøre opmærksom paa, at det har været tilladt Arbeidsgiverne at mulktre Arbeiderne for deres daglige Forsømmelser ved Arbeidet, og at disse Mulktter underiden ere løbne op til et saa stort Beløb, at Arbeiderne saa at sige slet Intet have faaet. Mene saadanne enkelte Vink gjøre jo, at man faar det bestemte Indtryk af, at det mere er Arbeidsgiveren og Brugeren end det slette Instinkt, som findes i denne Befolkning, der har foranlediget Opløbet paa St. Croix. Med disse Bemærkninger skal Mindretallet slutte og tilraade at stemme imod Lovforslaget.

Formanden: Jeg skal minde om, at man ved denne Øens Behandling af Sagen nærmest maa holde sig til Paragraferne i det foreliggende Lovforslag samt til de stillede Endringsforslag.

Finantsministeren (Estrup): Jeg tør maasse antage, at det Endringsforslag, der er stillet til § 6, allerede er begrundet af den ærede Ordfører for Udvalget, skjøndt hans Navn ikke